

# О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2601

гр. София, 08.04.2020 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,**  
в закрито заседание на 08.04.2020 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Полина Величкова**

като разглежда дело номер **2900** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от АПК.

Образувано е по жалба от [фирма] с искане за спиране на предварителното изпълнение на решение № 47 от 25. 03. 2020 г. на Държавната комисия по хазарта, с което на основание чл. 85 от Закона за хазарта, е приложена принудителна административна мярка – временно отнемане за срок от три месеца на издаден лиценз за организиране на хазартни игри онлайн за залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, за които е издадено удостоверение № 000030-10324 от 2. 08. 2019 г. на [фирма].

След като се запозна с направеното искане и извърши преценка на представените по делото доказателства, съдът намира следното:

Съгласно чл. 87 от Закона за хазарта, решенията на Комисията за временно или окончателно отнемане на издаден лиценз подлежат на незабавно изпълнение, независимо дали са обжалвани. Обжалването не спира изпълнението на решенията.

Съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2. Разпоредбата на чл. 166, ал. 2 от АПК предвижда възможност при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, по искане на оспорващия съдът да спре предварителното изпълнение, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

В тежест на лицето, поискало спиране на предварителното изпълнение, е да докаже вероятността за причиняване на оспорващия на значителни или трудно поправими вреди. По делото липсва конкретно предявено и доказано основание за спиране по чл. 166, ал. 2 от АПК. Вредите, за чието предотвратяване се иска спиране, не са конкретизирани, не са доказани по чл. 154, ал. 1 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, нито са презумирани по чл. 154, ал. 2, изр. 1 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК. В подадената

жалба единствено е посочено, че е налице реалната възможност за причиняване на значителни и трудно поправими вреди на търговското дружество, на неговите служители и контрагенти. Дружеството обаче е следвало изрично да посочи в какво ще се изразят тези вреди, както и обстоятелствата, поради които определя същите като значителни или пък трудно поправими.

Тези вреди не могат да се предполагат, нито да се извеждат само от характера на издадения акт. Липсва и процесуална възможност съдът с мотивите си в постановен от него съдебен акт да замести липсващо изявление на оспорващото лице в тази насока. За съда не съществува процесуално задължение да предполага, че хипотетично на адресата биха се причинили вреди от предварителното изпълнение на обжалвания акт, нито какви по вид и характер са тези вреди и от какви факти същите биха могли да възникнат. За да спре предварителното изпълнение, съдът следва да установи, че е налице такова основание със същата степен на значимост на заложения от закона държавен и обществен интерес – т.е. допуснатото предварително изпълнение да застрашава със същата или в по-висока степен интересите на засегнатото лице. При липсата на писмени доказателства в тази насока и при прилагане на правилата за доказателствена тежест в процеса, съдът приема, че от предварителното изпълнение на Решение № 47 от 25. 03. 2020 г. на Държавната комисия по хазарта за оспорващото дружество няма да бъдат нарушени значително защитими и значими правни интереси, противопоставими на държавния и обществен интерес.

Освен това, дори хипотетично да се предположи, че на оспорващата страна ще се нанесат имуществени вреди и при постановяването на съдебно решение, с което евентуално ще бъде отменено Решение № 47 от 25. 03. 2020 г. на Държавната комисия по хазарта, то тези вреди са изцяло поправими и подлежат на възстановяване от Държавата при предявяване на иск с правно основание чл. 1 от ЗОДОВ.

Неоснователно дружеството се позовава на § 29, т. 4 и т. 5 от Преходните и заключителни разпоредби от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., касаещи съответно образуването на изпълнително производство по ДОПК и принудително изпълнение по ДОПК. Предметът на спора, свързан с Решение № 47 от 25. 03. 2020 г. на Държавната комисия по хазарта, с което на основание чл. 85 от Закона за хазарта е приложена принудителна административна мярка – временно отнемане за срок от три месеца на издаден лиценз за организиране на хазартни игри за залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, не попада в обхвата на § 29, т. 4 и т. 5 от Преходните и заключителни разпоредби от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение. Същият е различен от предмета на спора по акт за установяване на публично държавно вземане № 5 от 14. 02. 2020 г. Освен това, от събраните по делото доказателства не се установява обстоятелството на образувано изпълнително производство по ДОПК или пък обстоятелството на принудително изпълнение по ДОПК във връзка с АУПДВ № 5/ 14. 02. 2020 г., но дори и подобно производство по принудително изпълнение да е започнало, то дружеството разполага с правните средства за защита по ДОПК, които са извън предмета на настоящето производство по чл. 166 от АПК, а именно - искане за спиране на предварителното изпълнение на Решение № 47 от 25. 03. 2020 г. на Държавната комисия по хазарта, издадено на основание чл. 85 от Закона за хазарта.

Горните аргументи обуславят извода, че искането за спиране на предварителното

изпълнение на Решение № 47 от 25. 03. 2020 г. на Държавната комисия по хазарта е неоснователно и следва да бъде отхвърлено.

Предвид изложеното и на основание чл. 166, ал. 3 от АПК, съдът

#### О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ искането на [фирма] за спиране на предварителното изпълнение на Решение № 47 от 25. 03. 2020 г. на Държавната комисия по хазарта, с което е приложена принудителна административна мярка – временно отнемане за срок от три месеца на издаден лиценз за организиране на хазартни игри онлайн за залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да бъде обжалвано с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

На основание чл. 138 от АПК препис от определението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: